

"Oproep aan Frankrijk" in Nieuw Europa (30 September 1967)

Source: Nieuw Europa. Maandblad van de Europese Beweging in Nederland. September 1967, n° 9. Den Haag.

Copyright: (c) Europese Beweging in Nederland

URL: [http://www.cvce.eu/obj/"oproep_aan_frankrijk"_in_nieuw_europa_30_september_1967-nl-a3b7ff86-911b-420c-9538-4cef7971a280.html](http://www.cvce.eu/obj/)

Publication date: 18/09/2012

Oproep aan Frankrijk (Den Haag, 30 september 1967)

van de redactie van 'Nieuw Europa'

1. Nu de lid-staten van de Europese Gemeenschappen hun standpunt moeten bepalen nopens de aanvraag tot lidmaatschap van Groot-Brittannië en andere landen, richt de redactie zich tot de Franse autoriteiten met het dringende verzoek het openen van werkelijke onderhandelingen mogelijk te maken met als doel een positief resultaat te bereiken.
2. Het opnemen van nieuwe landen die onze Verdragen en de grote lijnen van hun uitvoering aanvaarden, is om te beginnen in overeenstemming met een belofte die de zes partners elkaar en andere landen hebben gedaan in de préambules van de drie Verdragen. Voorts zou dit: aan onze Gemeenschappen de omvang geven die haar in staat stelt die ontwikkelingen mee te maken die zich elders in de wereld voltrekken. Bovendien zou met Engeland het enige Europese land zijn intrede doen in de Gemeenschap, waar het wetenschappelijk onderzoek en de toepassing ervan op het niveau staan dat onze tijd vereist. Vooral zou het ons eindelijk in staat stellen onze Gemeenschappen met recht 'Europees' te noemen. Het zou de rechtvaardiging zijn van ons werk sinds 1950. Immers, de levensstijl van de kandidaatleden (met hun eerbied voor het menselijk geweten en hun democratische regeringsvorm) is in overeenstemming met de beste tradities van onze Europese cultuur.
3. Als deze aanvragen voor het lidmaatschap daarentegen worden afgewezen of wanneer er obstakels in de weg worden gelegd die in de praktijk op een weigering neerkomen, zou het bestaansrecht van onze Verdragen en van onze Gemeenschappen in het geding komen, want hierdoor zou een gesloten 'blok' worden gevormd, dat Europa zou verdelen in stede van zijn vooruitgang bevorderen. Dit zou niet alleen in strijd zijn met onze uitdrukkelijke beloften, maar ook de belangen van onze volken en van ons continent schaden. Tenslotte zou het een slecht voorbeeld geven aan andere streken en andere werelddelen, waar men met grote belangstelling de ontwikkeling van de Europese integratie volgt.
4. Toch kennen wij zeer goed de bezwaren die er van verscheidene kanten worden geopperd tegen de intrede van Groot-Brittannië in de gemeenschappelijke markt. Wij hebben deze bestudeerd en zijn tot de slotsom gekomen dat zij niet gerechtvaardigd zijn.
5. De vrees, dat de Britse aanvraag tot lidmaatschap onoplosbare problemen brengt, betekent dat men vergeet welke minstens even ernstige problemen de deelname van Frankrijk indertijd, tijdens de onderhandelingen van 1955-'57, opwierp.
6. De vrees, dat onze Gemeenschappen verwateren, als zij een groter gebied gaan omvatten, betekent dat men onvoldoende vertrouwen heeft in haar instellingen. Als de Gemeenschappen zich houden aan de grote lijnen van het Rapport-Spaak van 1956, wordt haar samenhang door uitbreiding van het integratieproces eerder versterkt dan verzwakt.
7. De vrees, dat de Britse industrie zich op de Europese markt zou storten, ten nadele van de industrie van de Gemeenschappen, betekent dat men de redenering omdraait. Juist de industrie van de Gemeenschappen heeft de toegang tot de Britse markt nodig, om zich vrij te kunnen ontwikkelen tot het industriële peil van onze tijd. Door de onzekerheid over de verwezenlijking van een ruimere markt is het haar thans niet mogelijk zich daarop voor te bereiden.
8. De vrees dat een verruimde E.E.G. verwordt tot een grote vrijhandelszone – en niet de vorm aanneemt van een douane- of economische unie – betekent dat men voorbarig een politiek afkeurt die niemand wil en die ook nergens steun vindt in het bestaande Verdrag.
9. De vrees, dat andere Europese en niet-Europese landen ongunstig op de uitbreiding zullen reageren, betekent niet alleen dat men elk initiatief voor altijd onmogelijk maakt, maar ook dat men ook op dit punt weer blijk geeft van een gebrek aan zelfvertrouwen. De gevolgen van verruiming der Gemeenschap kunnen juist gunstig blijken al naar gelang haar economische- en handelspolitiek. Als deze een open politiek is, zal

zij grote diensten bewijzen aan de rest van de wereld en een modernisering van de structuur binnen de Gemeenschap bevorderen.

10. Al met al zijn wij er van overtuigd dat wij voor een historische keuze staan. Van tweeën één. Of wel ons werk sinds 1950 zal het succes hebben waarop wij steeds hebben gehoopt. Of wel de ontwikkeling van de laatste twintig jaar heeft ons er slechts toe gebracht ons af te sluiten naar het voorbeeld van het verouderde nationalisme van voor de oorlog. De eerste keuze opent voor ons de weg naar de toekomst. De tweede houdt een terugkeer in naar een tragisch verleden.

Den Haag, 30 september 1967.